

SAMOBORSKI LIST

God. XXXI.

U Samoboru, 15 studenoga 1934

Broj 22

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Inzistentstvo 40 D

Uprava i redakcija nalazi se
LIVADIČEVA ULICA br. 2.
(Stara 8. Šet.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvrtćaju, daje se smatan popust. Rubopisat se ne vraćaju.

Informativna izložba voća u Samoboru

Sve veća potražnja plemenitog voća, na domaćem i svjetskom tržištu, kao i neposredna blizina Samobora, uz povoljnu željezničku vezu sa Zagrebom, potaklo je gg. pretsjednika općine Srećka Pandića i savjetnika Andriju Lenarčića sreskog poljoprivrednog referenta, da su priredili dne 7, 8 i 9 listopada t. g. vanredno uspješnu izložbu voća, na kojoj je bilo u glavnom izloženo oko 60 vrsti jabuka i 30 vrsti krušaka.

Svrha ove izložbe bila je čisto informativne naravi, da bi se zainteresiralo poljoprivrednike u prvom redu, a i ostale građane posjednike vrtova, za ovu vrlo važnu granu gospodarstva. Pregusto naseljeno žiteljstvo na malo zemlje, mora si tražiti u gospodarstvu takovo vrelo prihoda, koje će mu omogućiti opstanak i na razmjerno malom zemljištu. Cijena kukuruzu, krumpiru, grahu i t. d. u ravnici, vinu u bregovitom dijelu, pala je tako nisko da danas zemljoradnik nema računa da sije na svojem malom zemljištu pomenute proizvode za prodaju, jer mu dohodak nemože podmiriti niti poreza ni općinskog nameta, a kamoli, da bi mogao obući ženu, djecu i sebe. Budućnost naših gospodara Samobora

i okolice leži u voćarstvu i livadarstvu odnosno stočarstvu, o čemu će potnije biti govora u slijedećim brojevima.

Važnost bivše izložbe leži u tome, što je imalo građanstvo Samobora i okolice prilike da vidi, najplemenitije vrsti jabuka i krušaka, što su u opće do sada poznate u purnologiji, a pokraj toga i jedan novitet kruške (zim-ska pastvarica) koju su Njemci uzgojili poslije svjetskog rata i do sada zabranili izvoz mladih stabala. Nadalje su imali prilike zagrebački trgovci voćem upoznati pravilne nazive voća, što je opet vrlo važno za potrošača voća, da prama svom ukusu upozna plod voćke i njen pravilni naziv, a ujedno će na taj način biti potražnja plemenitijih vrsti sve veća, a onda istom može računati uzgojitelj na višu cijenu plemenitijih vrsti, kao i na sve veću rentabilnost svojega voćnjaka. Dok toga nebude prodavati će se na našim tržištima, kao i do sada sve pod imenom „jabuka“ ili „krušaka“ bez obzira na kvalitetu.

Primjetili smo da baš najfinije vrste voća vanredno uspijevaju u Samoboru, što su posvjedočili izloženi jabučni primjerci kao: „Bijeli zimski kalvil“, „London peping“, „Ananas“,

„Bellfleur“, „Karmelita“ i t. d. kao i kruške: „Zimska dekanka“, „Olivier de Serres“, „Hardenpontova maslenka“, kao i vanredno razviti plodovi od „Clairgeau“, „Nova Poiteau“ i „Vojvodkinje Anžulemske“.

Sve ovo dokazuje da je samoborska okolica vrlo pogodna za voćarstvo. Nadalje smo primjetili i izložene primjerke jabuka i krušaka podesnih za pravljenje voćnoga vina, što je vrlo važno za naše gospodare, da izbace iz svog gospodarstva kojekakove po zdravije štetne samorodke (direktor) već da posegnu za zdravim i osvježujućim pićem voćnoga vina.

Izloženo voće uzgojeno je većim dijelom u Samoboru, a samo gospodarsko voće, koje se ovde još ne uzgaja nabavljeno je iz mariborske okolice. Izloženo voće prikupljeno je iz voćnjaka slijedeće gospode: Jurčica Milutina, Wagnera Artura, Webera Adolfa, Vanjeka Konstantina, Bastijančića Franje, Bojca Stjepana i Pandića Srećka.

Izložba je vanredno uspješna i svrha je potpuno polučena što je dokazao veliki interes i pojet kako građanstva Samobora tako i seljaštva okolice, pa i znatan broj zagrebcana.

Naš doktor Emica

(Zapisi)

XI.

(Nastavak)

Gosp. Hinko Saurer, dobar prijatelj pok. doktora, pripočeo sam je o njemu ova zgodna:

U gostinjskoj sobi Narodne knjižnice u Gajevoj ulici sabralo se jedne večeri društvo prijatelja. Nije u njemu ustanovio ni dr. Biščić Protiv svoga običaja bio je ovaj put mirn, načeliv i nije nikako utjecao u razgovor.

A kad je iskupio prva čaša vina, ostavi jednako mirn društvo. Svi se predmijevali da je Emica počeo kačiti, ali da je ne kličestiel ostavio kapot, stop i kačiti. Predugo se ga čekati prijatelj da se vrati.

Pročuo je čitav naš kad se otvore vrata i ne sjede se srećno i uzbuđeno glava po-javi doktor.

Šupio je u sredinu sobe, podignuo desnicu u vis, a onda zagnat meću glava:

— Dečki, blablabla otko sam!

Svi se pokoriliše. Svi su unaprijed znali da će im doktor nešto važna ispričati, pripočeli im osobite odnaka.

Počnaje Emica da govori:

— Dragi prijatelji! Odlučio sam da osvojim viteško društvo „Zlatna čizma“ i odmah ustanovio njegove paragrate.

§ 1 Glas: Svrha je društva piti i dobre volje biti te nemoćne vitezove spremni na početak.

§ 2 U društvo se prima svaki pošten i čest čovjek. Dužnost je vitezova da prikaze što više čizama.

§ 3. Znak je društva zlatna čizma na crvenoj vrpći kojega mora svaki član kad sebe lauti, a kad se društvo sastane, mora da ga priklopi na vidno mjesto. Ko se bi lauto nje se smeka, kaznit će se tako da pije čizma piva.

Te se bile tri važna paragrate.

Novi se se članovi primili u srećnoj sjednici, pa ih potvrdiše predstavn društva ili njegov zamjenik.

Može društvo: Takvo, takvo koj se upje!

Paragrafa je bilo neku deset. Emica ih je pomno protumačio a iza toga upravio na sazočne upli:

— Dečki, hoćete li biti vitezovi „Zlatne čizme“; hoćete li primiti ova pravila?

Sve je bilo oduševljeno. Niko se nije protivio. Petnaest prisutnih odmah se začlanilo, pa je odmah biran odbor. Za protektora je biran dr. Biščić, za pretsjednika ili zamjenika protektora: Japica Đurenc. Osim toga biran je tajnik, blagajnik i ostali odbor-nici.

Nastavila se vesela zabava. Neko je iz društva piteo:

— Čuješ, dragi Emica, kada si ti tu lijepa odnaka stvorio, te zgruntal i složil pravila.

— Ha, odgovorio je doktor, kaj nisam imal dosta vremena kad sam cela vuru pre-mišlaval na broje 50.

Dokao doktora neki seljački momak. Tatio se na bol u šleca.

— A kaj si pojot?

Za dekorativni dio izložbe poskrbila se mil. gđa Ema Pandić, supruga pretsjednika trg. općine, pa je pokazala profinjen ukus.

Izvjlašćujući o ovoj izložbi, moramo ovdje naročito podvući da su nas gg. Pandić i Lenarčić njome naročito zadužili. Oni su se i ovom prilikom pokazali kao vrsni stručnjaci i poznavaoći naših potreba pa je ovaj njihov naum, da dadu direktive našim gospodarima u pogledu uzgoja prvorazrednoga voća, naišao na svestrano priznanje u našem građanstvu kao i u okolnom žiteljstvu. Hvala im na trudu i ljubavi za stvar, neka ovim putem nastave kako bi se naš kraj mogao u voćarstvu unaprijediti i doći željene uspjehe.

Vijesti Udruženja zanatlija u Samoboru

Savez hrv. obrtnika Središnjica u Zagrebu sa bratskim organizacijama u cijeloj državi uzela si je za dužnost da uvede svake godine održavanje zanatlijskog tjedna po uzoru ostalih kulturnih zemalja i država, pa je u tu svrhu organizovala Centralni odbor za organizaciju zanat. tjedna u krilu »Saveza Hrvatskih Obrtnika«. Ove godine održavat će se prvi takav zanatlijski tjedan za vrijeme od 1-8 prosinca o. g. Za vrijeme tog zanat. tjedna provesti će svi zanatlije u zemlji propagandu kupovanja domaćih proizvoda. Zato se preporučuje od strane Centralnog odbora za organiz. zanat. tjedna, da si u to vrijeme svi legalni zanatlije pribave jedinstvenu značku, za sve zanatlije u državi. Ova značka imala bi biti vidljivo obilježje legalnog zanatlije, po kojoj bi mušterija mogla raspoznati majstora-zanatliju, koji za svoj rad odgovara i jamči mušteriji i pred zakonom.

Značku je izradio prof. Umjetničke Akademije g. Ivo Kerdić, a predstavlja sjekiru kako siječe željezo na nakovanju što znači »Svako je kovač svoje sreće«. Značka je u veličini kovanog novca od 50 para, a stoji 3 dinara.

Ova manifestacija staleške svijesti imade istaći važnosti pravoga zanatlije za privredu i društveni život. Ova akcija imala bi se kod

— Gospon doktor »četrtak« (novac od 4 krajcara). Progutni sem ga za vadu.

— Lepega si vraga spelal. No ja ti ga bum pretiral. Sad buš jel sam krompir, a poslije toga buš zel ricinus. Kad izade »četrtak« moraš mi ga donesti!

Nekoliko dana kasnije vozi se doktor sa nekom komisijom kroz selo gdje je stanovao onaj seljački momak. Na tratinu bilo više mladarije kad najedamput začuje viku.

— Hej, hej, stanite!

Doktor je mislio, bogzna što se dogodilo.

A kad su kola stala, izđe preda nj onaj momak i sav zadahan nosi četrtak pred doktora.

— Tu je, gospon doktor tu je. Srećno je izašiel, baš kak su mi oni rekli.

Smije se doktor, smije se i komisija.

Tako si seljak prišedio jedan duži put do doktorove ordinacije! — —

(Svršit će se)

nas provoditi na ovaj način, da si svaki zanatlija osim značke pribavi reklamni plakat te da ga istakne u svojoj radionici ili prodavaonici. Da objavi pogodovne cijene uz koje prodaje i prima narudžbe za vrijeme zanatlijskog tjedna. Neka izloži u svakoj radionici budu za to vrijeme ukrašeni cvijećem i ukrasnim papirom. Neka svaki zanatlija obidje svoje mušterije za vrijeme tjedna i upozori ih na koju moguću novost u svojoj struci. Uopće neka u razgovoru živom riječu naglasi razliku između solidne zanatlijske rukotvorine i šablonske tvorničke izradbe. Pojedini zanatlije, koji su u većini kao n. pr. postolari i krojači mogu naručiti posebne plakate i letke uz minimalnu cijenu kod Cent. odb. zanat. tjedna, koje bi raspacavali po mjestu. Svaki zanatlija treba pod svaku cijenu da izbjegne kupovanje svega onoga što nije izrađeno po zanatliji, te neka nastoji u to vrijeme da naruči nešto kod druga zanatlije.

Svaki pojedini zanatlija bit će obaviješten poslanicom Centralnog odbora za organizaciju zanatlijskog tjedna, što ima i što može da za to vrijeme učini.

Udruženje zanatlija poziva ovime sve drugove zanatlije da se iz ovoga mrtvila trgnu i da živo provedu tu akciju u interesu svog staleškog opstanka.

Neka ne bude ni jednog zanatlije koji nebi imao značke svog staleža koji bi bio bez reklamnog plakata, a može ga nabaviti kod Udruženja.

Samoborski zanatlije

održat će 2 prosinca ove god. svečani skupni sastanak, na kojem će se pripočeti poslanica Centralnog odbora i pobuditi drugove zanatlije na živu propagandu, da tako dadu oduška svojoj staleškoj svijesti za svoj prvi zanatlijski tjedan.

Na područja ovoga udruženja

položili su majstorski ispit: Križetić Mijo, iz krojačke struke. — Tkalčić Josip, iz stolarske struke. — Pipić Josip, iz kovačke struke. — Sudnik Ivan, iz urarske struke. Mladim majstorima zanatlijsko udruženje želi svaki napredak u njihovom budućem poslovanju.

Kako smo informirani sa strane ispitne komisije iz Zagreba, naš domaći sin Ivica Sudnik s obzirom na njegovu struku pokazao je osobitu spremu i vrlo dobro poznavanje svojega zanata, tako da su gospoda ispitivači bili osobito zadovoljni i primjetili, da dosada nisu imali prilike čuti od nijednoga kandidata ovako spremne, stručne odgovore. Ivica Sudnik radio je kao mladi pomoćnik i u gradovima izvan domovine, pa je stekao mnogo stručne spreme u svom zanatu, što će biti korisno za njegovo buduće poslovanje. Mi našem mladome drugu Ivici srdačno čestitamo.

Borba samoborskih obrtnika sa nadriobrtom

(*) Obrtnici samoborski ož sreza, koj h imade oko 220 stalno vode tešku borbu sa nadriobrtnicima. Ovih imade veoma mnogo i premda je već protiv njih podneseno preko 200 tužbi još uvijek se pojavljuju kočice i smetaju rad legalnih obrtnika, koji udovoljavaju svojim dužnostima prema državi, općinama i svojem staležu. Imade nelegalnih obrtnika koji su na propisan način izučili svoj zanat, ali zbog raznih poreza i dažaka neće da si nabave propisane obrtnice nego rade krijomice. Im

ih koji nemaju dovoljnu stručnu spremu prema zakonu o radnjama. Nekoji rade bez ikakove stručne naobrazbe a nekoji opet imadu sve preduslove samo neće da se podvrgnu ispitima da time izbjegnu ispitne takse. A svi oni rade nelegalno i svojim radom štete ispravne obrtnike.

Nadriobrtnici štete i državu i općine jer ne plaćaju poreze i namete, pa je onda jasno da mogu svoje proizvode da daju jeftinije nego ispravni obrtnici. No ti su radovi većinom i loši i time ruše ugled obrtničkom staležu uopće. Udruženje obrtnika vodi protiv njih ogorčenu borbu. Na temelju prijave budu ovi krijomčari presuđivani na novčanu kaznu, no ta u većini slučajeva nema naročiti efekat. Kaznu ne plade, a kad dođe do ovrhe često budu napisani negativni pljenitbeni zapisi i time je stvar završena.

Naši obrtnici želili bi da se više primjenjuje kazna zatvora ili oduzimanje alata i nadenog materijala, jer tima bi se sigurno energičnije stalo na put razornom radu nadriobrtnika. Najviše pojavljuje se nadriobrt u staležu postolara, pa onda kod stolara i mlina. Vlasti u svemu podupiru udruženje u ovoj borbi.

Guska - Martinjska pečenka

*Onda bu došel Sveti Martin
On ga bu krsil, ja ga bum pil.
Kumek moj dragi daj se napi
Dugo nas nebu daj se ga vži.*

(*) Siromašne guske! Na Martinje je mnoga stradala. A zašto se kolju guske na Martinje? Pročitajte ovu priču pa ćete znati i to.

Sveti Martin je podrijetlom iz nekadašnje Panonije. Otac mu je bio, kako je pisano u starim crkvenim povjestima, poganski vojskovođa, koji je ubijanje ljudi smatrao kao neku naročitu vrlinu. Bilo je to u četvrtom vijeku prije Krista. Sin tog velikog vojskovođe također je trebao postati vojnik. To se ali njemu nije sviđalo i on je protiv volje svoga poganskog oca počeo da širi kršćanstvo među ljudima. Otac ga je zbog toga htio da kazni smrću i on se dugo vremena sakrivao pred njim. Kršćani i njegova majka pomagali su ga u tome. Ali ipak jednog dana pao je u ruke svoga oca i tu počinje priča o guskama. Jednom su kršćani u zadnji čas uspjeli da sakriju Svetog Martina pred konjanicima njegovog oca u neku štalu u kojoj je bilo gusaka. Konjanici su ova štala samo letimično pretražili i nijesu Martina našli, pa su otišli dalje. No tek su se oni malo udaljili guske u štali počele su da gaču i da udaraju krijomice. Gladni vojnici su to čuli i htjeli su usput da si zakolju i ispeku nekoliko gusaka. Kad su počeli da ih po štali hvataju, naišli su na sakrivenog Martina. Razumije se, da su odmah odustali od pečenke i svezali su Martina i odveli ga njegovom ocu. Guske su bile spašene ali, kažu, Sveti Martin ih je odmah prokleo i zbog izdaje koju su one sakrile onda, mi im se na Martinje osvećujemo. Otac htio je dati pogubiti svog sina ali mati i neki dvorjanici i opet su pomogli Martinu da pobjegne iz ruku svojeg okrutnog oca. Krijomice je otišao u Italiju i poslije u Francusku. Tamo je postao biskup u Toursu. Osnovao je nekoliko samostana i redova. Umro je u jednom samostanu oko godine 400. Poslije bio je proglašen svecem i mnogo se slavi u Francuskoj i svim katoličkim zemljama.

„Balkan Balkanskim narodima“

(*) Balkan — to je bilo ime, koje se spominjalo u cijeloj Evropi kao nešto misterioznog, nešto strašnog i divljeg. Bilo je kulturnih naroda, koji su ozbiljno mislili, da su Balkanci neki divljaci, koji u najmanju ruku, jedu jedni druge! Balkan — barutana Evrope! Balkan — žarište vječnih nemira! Balkan: ubistva, ratovi, vječno klanje i t. d. Tako je mislila Evropa. Danas već drugačije misli. Danas evropska štampa stavlja Balkan drugim narodima kao uzor reda i mira. Sa tog Balkana, kojeg je trebalo okupirati čizmama i sabljama i ostaviti ga nepismenog, sa tog Balkana širi se Evropom ideja Mira i Saradnje među narodima. Balkanci stali su na svoje noge i doviknuli svijetu: **Balkan balkanskim narodima!**

Tu veliku ideju provadao je naš blagopokojni Viteški Kralj. On je začetnik i stvaraoc Balkanskog sporazuma. Iz dnevnih listova svakomu je poznato šta je Balkanski pakt.

Glavne linije međubalkanske suradnje imaju biti na privrednom i kulturnom polju. Privredna suradnja zahitjeva veću izmjenu dobara i otklanja sve ono, što je do sada spriječavalo privredni odnos između balkanskih zemalja. Ovaj se odnos ima sada produbiti i proširiti, iako su balkanske zemlje pretežno poljoprivredne ipak se imaju činiti napor, da se preko privredne suradnje može olakšati položaj, u kome se nalazi zajednička priroda balkanskih država, kako u trgovačkoj politici, tako i u finansijskom pogledu. Pojedini sporazumi, koji su zaključeni pojedinačno između dviju balkanskih država, kao na pr. sporazum o trgovini i proizvodnji opijuma između Turske i Jugoslavije, mogu poslužiti kao primjer za izradu općeg gospodarskog balkanskog sporazuma sa više vrsta proizvoda. U svakom

slučaju imalo bi da se postigne favoriziranje trgovačke izmjene dobara balkanskih država u većem obujmu, kao i zaštita balkanskih proizvoda na inozemnim tržištima.

Osim privredne suradnje u prvom redu treba spomenuti i kulturnu suradnju, čija bi svrha bila jače poznavanje i ostvarenje kulturnog zblizenja balkanskih naroda. Sa jačanjem uzajamnih odnosa otklonit će se lakše i brže sve ono, što nas je do sada dijelilo. Do sada u ovom pravcu nije bilo sistematskog rada, te se može očekivati vrlo mnogo od smišljene i organizirane akcije, koju bi vijeće Balkanskoga sporazuma imalo da provede (štampa, konferencije, radio, koncerti, kazališne trupe, izmjena đaka i t. d.)

Radi konačne svrhe za kojom se ide, vijeće Balkanskoga sporazuma od neobične je važnosti, jer od njegovih odluka zavisi, u kom će se roku i pod kojim uvjetima izvršiti organizacija gospodarske i kulturne suradnje balkanskih država. Jer dok pakt Balkanskoga sporazuma osigurava balkanske granice i odstranjuje svaki tuđinski utjecaj sa Balkana, pošto je ušadio u dušu balkanskih naroda onu sigurnost, što je potrebna za njegov napredak, dotle odluke nedavno održanog vijeća u Ankari, imaju ne samo da pripreme teren, nego da stvore i temelje rada za ekonomsko i kulturno zblizenje svih balkanskih naroda.

Države Balkana: Jugoslavija, Bugarska, Grčka, Turska i Rumunjeka danas su jedinstvene u svojim pogledima i težnjama. Mir, suradnja, prijateljstvo i uzajamna pomoć u svakoj nevolji ideje su vodilje Balkanskog sporazuma, i te će nam donijeti bolju budućnost. Balkan ne treba više tu-tora. Ostvario se velik ideal: **Balkan balkanskim narodima.**

.....
jedne dušice, kojima slabi i bolesni instinkti ili kakav lični interes respiruje mržnju na nekog. A prema u njemu hrabrosti da javno kaže. Da istupi i iznese ono što „znade“ ili ono, što je sam izmislio. Opasni su ljudi, koji mnogo šapuće i onda završe: „..... jesie vidjeli...? Takav vam je on.....“
Ali nemojte molim vas nikomu da kažete...
Ja neznam ništa.....“ A ovi isti, kad saznaju onoga o kojem su čes prije šaputali — namjeste prijazno lica, ako to zahtijeva lični interes. No kad je ipak nakon petog ili desetog došaptavanja došlo do vas i kad počete po toj ljestvici tajnovitih šapuća i „prijatelja“ nastat, pa dođete do onog glavnog, onda obično nekome zatrepera koljenca, krv ušeri u lice... i nastane veliko čedeje.....
„Ja.....? Tko je to rekao.....? Ja nisam.....“
Otkuda je nešto tako.....“
Kakav čovjek običao ne pija — ali ovde onda treba sočno opijevati! — Imade kod nas i ljudi, koji se toliko zabrinuti sa tuđim „dobrom“, da su spremni da brvaju i pupu i

marku i vrijeme samo da upozore nekog na „opasnost“ koja mu prijeli. Iskrive rukopis i pišu..... Potpisuje se, ali ne svojim imenom, jer bi trebali da ga se stide, nego: „vaš prijatelj.....“ jedna koja vam želi dobro „osvetnik“ „Y X“ i t. d. Tu su pisma redovno puna prijavština, laži i izmišljotina. A na onom iskrivljenom rukopisu ocrta se teško bolesna duša..... Njihova je težnja da siju zlo Da razore ljubav. Brak. Da unište čovjeka ili da mu barem smute mir. Ali varaju se oni tajinstveni „prijatelji“ i razni eksipiloni da se za njih nezna. Znade se i te kako dobro. Na licu im piše. A podmukli sjaj u očima izdaje ih. — Anonimno pismo veoma je ružno, ali potpuno neopasna stvar... Pametan čovjek ne reagira. Ono najčešće promaši svrhu i samo zadovoljili psihopatološki nagon onog bolesnog individua, koji ga je napisao. A to na stvari ne mijenja upravo ništa. — Iz naše sredine treba iskorjeniti te „običaje“.

Treba zigosati one, koji se time bave.

I treba biti razuman i ne dati se zavesti od kojeg duševno nastranog i bolesnog čovjeka.

Pametan i napredan čovjek ne osvrće se na došaptavanje i na anonimna pisma.

Blagoslov nove kapele

U nedjelju 11 studena t. g. stigao je u Samobor preuzv. g. zagrebački nadbiskup i hrvatski metropolita dr. Ante Bauer u pratnji svog ceremonijara vlč. g. Cvetana već prije 8 sati, da lično ovrši svečani blagoslov novo sagrađene kapele u čast sv. Ivana Krst. u Sirotištu. Sirotište je osnovao naš domaćin i sugrađanin pokojni Ivan Levičar, povjerio ga Družbi sestara služavka maloga Isusa iz Sarajeva te odredio, da se podigne kapelica u čast njegovu sv. imenjaku. Preuzvišen se nadbiskup najspremnije odazvao molbi č. sestara i premda u visokoj dobi i prezaposlen, pohitao sam, da ponovno iskaže počast našem Samoboru, Družbi sestara kao njihov veliki dobročinitelj i zaštitnik, te Sirotištu, koje mu je na srcu kao i ono „Antunovac“ u Zagrebu, kojega je sam osnovao.

Dolazak preuzvišenog kao što i sama svečanost ovršeni su u tišini. Nadbiskup je uz asistenciju g. Cvetana i domaćeg preč. g. župnika obavio blagoslov kapele prvi u njoj služio sv. misu. Podijelio je č. sestrama, među kojima je bila i časna majka, vrhovna glavarica Družbe iz Sarajeva sa više č. sestara iz Zagreba, svetu pričest, isto tako i lijepom broju članica domaće Kongregacije gospođa, križarica i ostaloj mladeži. Črkvica je bila dupkom puna pobožnih vjernika.

Bio je prisutan kod obreda i sv. mise zastupnik sreskog načelstva g. Polić Juraj, samoborski načelnik g. Pandić Srećko s gospodom, trgovašni bilježnik g. Pavličić s gospojom te u ime općine Podvrh bilježnik g. Potočnjak. Maleni zbor, što ga je uvježbala č. nadstojnica Ugucija, vrlo je pobožno i skladno pjevao misu od sestre Tarzicije. Nadbiskup je odmah obavio i blagoslov s presv. oltarskim Sakramentom, zadržao se na zaju-tarke, razgovarao sa siročadi i u 11 sati oputovao u Zagreb.

Naš Samobor dobio je tako još jedan dragocjen ukras — lijepu kapelicu, koja će služiti ne samo č. sestrama i siročadi, nego i duhovnim potrebama ostalih vjernika. Plemenito i veliko dobrotvorno djelo pokojnog Ivana Levičara potpuno je dovršeno, pak svi želimo, da pod upravom č. sestara, pod zaštitom sv. Ivana Krst i po milosti Spasitelja, prijatelja malenih i ubogih donosi što obilnije blagotvornih plodova. Ljetopis našeg drevnog Samobora može i treba da zabilježi, da je potpomoglo dobročinstvo pok. Ivana Levičara isa bogatog dara pokoj. krasosilka dra. Luke Rumpiera, koji je svojim troškom tako sjajno obnovio i uređio našu onda zapuštena kapelu crkve, drugo veliko dobrotvorno djelo, koje valja visoko poštovati i po mogućnosti nasljeđivati.

Društveni život

Pod svim naslovima demostri čemo u buduće kraće članke o svim pitanjima društvenog života. Problem ljudske zajednice veliki su i zamršeni. Mi ih ovdje sigurno nećemo riješiti, ali želimo bar, da svratinu pozornost na njih. Mnogo imade zablude, kojima pogubuju ljudi slabog karaktera. Mnogo imade dobron i plimulnog što ostaje nezapaženo. Nemojte biti komplicirani stvari. Mnogo ljudi — mnoge žude. Postrovanje čitavo da bude sretnički. Imade i sta i dobru u domaćinstvu našim društvu na koje treba upri pažnju, da bi se društvo i zajednica mogli čuvati ili barvati.

NEZNANI JUNACI I NEZNANI

PRIJATELJI

(*) Imade ljudi, koji kad govore popri-skaja drugoga siroču. Neugodni ljudi. A imade ljudi, koji kad šapuće — poprijača čovjeka! Opasni su to ljudi. Tko se to bavi došaptavanjem? Tko piše anonimna pisma? Karakteran čovjek? Karakteran čovjek? Ne! Karakteran čovjek. Ne!

Domće vijesti

SVEŠANI POMEN

na trideset dan tragične smrti Njeg. Velič. VITEŠKOG KRALJA ALEKSANDRA I UJEDINITELJA održan je 9 o. mj u župnoj crkvi u 9 sati prije podne. Ovome su prisustvovali svi predstavnici mjesnih vlasti sa činovništvom, školska djeca sa nastavnice, sva naša društva i brojno općinstvo. Na koru pjevala je «Jeka».

VISOKO ŠVEDSKO ODLIKOVANJE

Švedski kralj Gustav V. odlikovao je ordenom sjeverne zvijezde (Nordstjärnaorden) predsjednika švedsko-jugoslavenskog društva u Zagrebu poznatog radnika na polju kult. zblizjenja Jugoslavije i Švedske prof. dra. Franju B u č a r a. Odlikovanome je orden u-ručio gener. konzul kraljevine Švedske senator g. dr. Milan Vrbanić.

100-GODIJA ROĐENJA FRANJE KSAVERA KUHAČA

(*) Na dan 20 o. mj. navršuje se ravno sto godina od rođenja zaslužnog hrvatskog glazbenog etnografa i sakupljača narodnog glazbenog blaga. Franjo Ksaver Kuhač rođio se u Osijeku 1834. Glazbu je učio u Beču, Pešti i Leipzigu. Nakon studija radio je na glazbenom polju u Zagrebu. On je sakupljao naše narodne pjesme i prvi je radio na tome da stvori hrvatsku glazbenu terminologiju. Da sakupi naše narodno blago obišao je Kuhač sve naše krajeve i zabilježio je preko pet hiljada narodnih napjeva.

Napisao je četiri velike knjige «Jugoslavenske narodne popijevke» i više djela iz oblasti naše glazbene kulture. Veliki broj njegovih radova ostao je u rukopisima. Franjo Ksaver Kuhač naročito je zaslužan, jer je sakupljanjem muzičke građe iz naroda pružio glavni materijal za izgradnju naše muzikologije. Kuhač umro je u Zagrebu 18 lipnja 1911.

† BRIGITA JURANOVIĆ rođ. FRANČEKOVIC

U subotu dne 3 o. mj. umrla je u Samoboru visoko poštivana i cijenjena gđa. Brigita Juranović udova Iza blagopok. umir. župan. fizika i ravn. bolnice u Petrinje dra. Martina Juranovića.

Pokojnica je do nedavno bila veoma aktivna u raznim našim kulturnim i humanim društvima. Njezino djelovanje je naročito poznato u Petrinji, gdje je mnogo godina proboravila. Pokojnica je bila među osnivačicama «Petrinjske udruge za narodno vezivo».

U Samoboru svi su veoma volili njenu simpatičnu i milu pojavu. Ostavlja dva sina ing. Ivu Juranovića sa obitelji i dr. ing. Vladimira Juranovića, honor. profesora Tehničkog fakulteta i gradskog inženira.

Sprovod bio je 5 o. mj. te je milu pokojnicu sprevelo do vječnog počivališta mnoštvo našeg građanstva. Iz Zagreba došlo je na sprovod mnogo znanaca, prijatelja i rođaka a među ostalima i gradski senatori gg. Šarić i dr. Bogdanović i mnogi grad. činovnici. — Dragoj pokojnici bila lahka zemlja a rastaženoj porodici naše saučesnici!

† VLADIMIR POLIĆ

Dne 2 o. mj. umro je naglom smrću u Kirurškoj klinici u Zagrebu Vladimir Polić direktor naše željeznice. Vijest o njegovoj nenadanoj smrti bolno je djelovala ne samo na namještenike željeznice, koji su ga vrlo poštivali, već također i na sve pokojnikove prijatelje i znanca. Pok. Polić bio je opće poznat kao vrlo čestit i rijetko dobar čovjek.

VI. Polić se rodio 1873 na Rijeci. Ništa realno svršio je u Zagrebu, a trgovačku a-

kademiju na Rijeci, gdje se kao vatren Hrvat istakao u borbi protiv Talijana.

Bio je direktorom šumskih pilana u Gorskom Kotaru, te zatim parobrodarskog društva «Ungaru Croate». Godine 1922 postao je upraviteljem Samoborske željeznice ostavši u tom svojstvu sve do svoje smrti, pokazavši veliku sposobnost, mar i agilnost oko uređenja te željeznice.

Pokojni Polić pokopan je na Mirogoju u Zagrebu uz brojno prisuće prijatelja, znanaca i osoblja željeznice Zagreb Samobor. — Iz Samobora prisustvovali su sprovodu od strani srez. načelstva pristav g. Juraj Polić, zatim trg. načelnik g. Pandić, podnačelnik g. Weber, izaslanstva Udruge trgovaca i zanatlija, kult. i humanih društava i drugi.

UPRAVITELJEM SAMOBORSKE ŽELJEZNICE

imenovan je g. Ernest Panian nad-savjetnik drž. željeznica u penziji.

VJENČANJA

U nedjelju 4 o. mj. vjenčao se u kapelici sv. Mihalja g. Milutin Herceg, postolarski obrtnik sa gđicom Ivkom Novak, kćerkom g. Mije Novaka. — Bilo sretno!

U četvrtak dne 8 o. mj. vjenčao se g. Petar Vuković, bravar sa gđicom Katicom Šoić. — Bilo sretno!

U nedjelju 10 o. mj. vjenčao se u župnoj crkvi g. Mirko Hubert, privatni činovnik sa gđicom Paulom Slamar. — Bilo im sretno!

ZARUKE

g. Makso Oslaković, bravar, zaručio se gđicom Dragicom Jerković.

SREBRNI PIR

u subotu 10 o. mj. proslavio je u krugu svojih rođaka i prijatelja, naš sugradjanin g. Alojz Uršić sa suprugom Rezikom, srebrni pir. Stavljenci pošli su poslije podne u crkvu, kao i pred 25 godina, da tamo prime blagoslov, kako je to uobičajeno. Zupnik g. Kocijanić izrekao je nakon blagoslova kraći govor istaknuvši uzoran brak supruga Uršić. Čestimo i želimo im da dožive i zlatni pir.

ZA ŠKOLSKU KUHINJU

darovao je 100 din. ravnatelj tvornice «Setalana» d. d. g. Artur Schindl. Za ovaj velikodušni dar toplo hvali u ime siromašne djece Uprava škole.

DRAŽBA STABALA

u ponedjeljak 19 o. mj. dražboval će se 80 komada hrastovih stabala u opć. šumi «Tepec». Dražboval će se i pojedina stabla. Dražba je u 9 sati u jutro u šumi «Tepec».

SAMOBORSKI UMJETNIK

Na svijetu ima svakakve umjetnosti i mnogi si utvaraju, ako imaju lončić bakrove boje i kist kojim se maže, da su također umjetnici. Tako se svidilo jednom umjetniku da namaže onaj lijepi i umjetni brončeni kip Isusa Krista na našem groblju. — Molimo nadležne da dadu taj kip oprati i očistiti, jer ne može ovako ostati. —c

SPORT

NAŠI SKIJASI

Ski sekcija našega vrijednog H. P. D. «Japetić» već se sada pripravlja, kako da dočeka zimu, da bude sve uređeno, da se izletnicima što više pruži udobnosti i zadovoljstva u našem Samoboru. Ovaj lijepi sport koji je zahvatio cijeli svijet, nije mogao proći preko Samobora a da ostavi našu mladost po strani. Danas broji H. P. D. «Japetić» 70 članova toga sporta, a danomice se javljaju novi.

Znači da naša mladost uvida od kolike je vrijednosti ovaj sport ne samo po sam Samobor, nego i po njihovo zdravlje kao i ugodnost koju daje snijeg. Ima Ski sekcija agilni odbor, koji radi promišljeno i dobro i koji vodi našu mladost pravim sportskim putem.

Ove godine održat će se dvije utrke koje priređuju naši skijaši, a kako doznajemo priredit će i zagrebački klubovi također svoje utrke. To dokazuje najbolje kako okolica Samobora dolazi do sve veće vrijednosti u zimskom sportu.

Odbor radi na tome, da se uredi i jedna mala skakalnica koja bi služila skijašima kao početna škola a i za zabavu koju skijaši u tom sportu traže.

Za uređenje skakalnice bit će posebna komisija koja će potražiti gdje će naći pravo i dobro mjesto, a posebni stručnjak dolazi iz Zagreba za uređenje skakalnice.

Ski sekcija imade veliki program koji će se i izvršiti. Bit će uređena izvještajna služba o snijegu i vremenu, koja će tri puta na tjedan slati svoje izvještaje u Radio stanicu Zagreb i novine, da skijaši znadu kako stoji sa snijegom. Za pogibeljna mjesta, kao zavoji i druge opasnosti, bit će posebna markacija, da se skijaši upozore na pogibelj.

Toliko za sada, a mi ćemo našu javnost stalno obavještavati o radu ovog društva. Tako naša H. P. D. podružnica «Japetić» radi sa lijepom slogom sa svojom mladosti, a samo takovom slogom mogu se postići pravi rezultati. Moramo još spomenuti i «Klimatičko društvo» koje vidi kako rad H. P. D. «Japetića» ide dobrim putem, pa je u svojoj sjednici zaključilo, da im dađe i novčanu potporu, da svoj program može izvesti. Neka im bude zato srdačna hvala. Hvala g. načelniku i našoj općini, koja ide ovom društvu u svemu na ruku, za podignuće našega Samobora. K

Soba namještena, lijepa, zračna, iznajmljuje se u samostanu I. kat lijevo.

IZJAVA

Potpisani ovime lažni sa volju izjavljujem da sve moje navodne prijete i klevete uperene protiv g. Antuna Čučića, šefa poručne uprave u Samoboru, sa moje strane kategorički odbijam jer nemam nikakvih razloga da se g. Čučić prijete ili da ga klevetam, jer moj karakter ne dopušta da se blizom nabacivam na neprave ljude.

Ivan Horvat
brat, Samobor.

JAVNA ZAHVALA

Svim prijateljima, znancima i rođacima koji su samoborskog samoca

Ivana Ivančića

do posljednjeg počivališta spreveli i odar sa cvijećem i vijencima ositili, budi ovime naša najvrednija hvala.

Naposljiv g. dra. Angera i g. dra. Moguta sa njihove susjedne oto bolnice. Crvenom sjevalom obara «Zvonč» čiji su ga članovi odveli do posljednjeg posljednjeg počivališta i opretili od ovog dana pjesmom talijanskim, isto tako Hrv. pjes. društva «Jelić», entit. Petar Japetić i članovi, Društvo Hrv. talijanskih učitelja i nastavnika sv. Jurja koji nitko sam potpuno opretili do posljednjeg počivališta.

Svima još joga hvala.

Ravnateljica djeca